

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 16.6.2014
COM(2014) 363 final

POROČILO KOMISIJE

Zbirno poročilo o kakovosti pitne vode v EU, ki obravnava poročila držav članic za obdobje 2008–2010 v skladu z Direktivo 98/83/ES

POROČILO KOMISIJE

Zbirno poročilo o kakovosti pitne vode v EU, ki obravnava poročila držav članic za obdobje 2008–2010 v skladu z Direktivo 98/83/ES

1. UVOD

Varna pitna voda je bistvenega pomena za naše življenje. Igra ključno vlogo na področju javnega zdravja in je pomembno gonilo zdravega gospodarstva. SZO¹ ugotavlja, da je z „izboljšanjem dostopa do varne pitne vode in ustreznih sanitarnih storitev poleg koristi za zdravje, ki jih ima preprečevanje bolezni, prenosljivih z vodo, možno pridobiti tudi pomembne gospodarske koristi“. Te vključujejo prihranke v zdravstvu, pridobljene produktivne dni na leto, večjo prisotnost v šolah ter vrednost preprečitve izgubljenih življenj. Vodni sektor tudi pomembno prispeva k BDP. Skupna ocenjena bruto dodana vrednost (BDV) industrije za sanitarne storitve in storitve oskrbe z vodo je leta 2010 dosegla vrednost 43,84 milijard EUR in je to leto predstavljala približno 500 000 delovnih mest s polnim delovnim časom².

Tudi po zaslugi direktive o pitni vodi³, ki je bila uvedena leta 1980 in revidirana leta 1998, je povsod v EU na voljo visokokakovostna pitna voda. Skupna prizadevanja institucij EU, držav članic in ponudnikov storitev so pripeljala do visoke stopnje skladnosti s standardi za pitno vodo in omenjena direktiva je tako ena od zgodb o uspehu zakonodaje EU na področju okolja in javnega zdravja, četudi je mnogim slabo poznana.

Kakovost pitne vode in zahtevana stopnja čiščenja sta zelo povezani s kakovostjo virov pitne vode. Raven zaščite vodnih virov, zlasti podtalnice in površinskih voda, je zato ključnega pomena za direktivo o pitni vodi, saj vpliva na stroške čiščenja.

Pitna voda je pomembna tema tudi za državljanke EU. To potrjujeta raziskava EUROBAROMETER⁴ in nedavno uvedena evropska državljanska pobuda „Right2Water“⁵. V svojem odgovoru na pobudo je Komisija napovedala javno posvetovanje na ravni EU o direktivi o pitni vodi⁶, zlasti z namenom izboljšanja dostopa do kakovostne vode v EU.

2. STANJE V ZVEZI S PITNO VODO

Ta dokument podaja povzetek o stanju izvajanja direktive o pitni vodi in temelji na najnovejših podatkih iz poročil držav članic⁷. Tehnična poročila, ki vsebujejo podrobne

¹ http://www.who.int/water_sanitation_health/wsh0404summary/en/.

² EUROSTAT (2013).

³ Direktiva 98/83/ES, UL L 330, 5.12.1998.

⁴ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_344_en.pdf.

⁵ Sporočilo v odziv na evropsko državljansko pobudo „Voda in sanitarna oskrba sta človekovi pravici! Voda je javna dobrina, ne blago!“, COM(2014) 177 z dne 19.3.2014: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/initiatives/finalised/answered>.

⁶ Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5.12.1998, str. 32).

⁷ Podatki, sporočeni v skladu s členom 13 Direktive o pitni vodi za referenčno obdobje 2008–2010, in prostovoljno sporočeni podatki o manjši oskrbi z vodo, za katero direktiva ne zahteva poročanja.

podatkovne liste posameznih držav članic, bodo kmalu na voljo na spletni strani GD za okolje⁸.

2.1. Oskrba z vodo

Oskrba s pitno vodo v EU je organizirana prek črpališč, tj. zemljepisno opredeljenih območij, znotraj katerih voda, namenjena za prehrano ljudi, prihaja iz enega ali več virov in znotraj katerih je kakovost vode približno enotna. V EU je skoraj 100 000 območij za oskrbo z vodo. Direktiva razlikuje med velikimi in majhnimi sistemi za oskrbo z vodo⁹. Minimalne zahteve glede kakovosti vode so enake tako za velike kot tudi za majhne sisteme za oskrbo z vodo. Toda zahteve glede nadzora se razlikujejo in državam članicam o majhnih sistemih za oskrbo z vodo ni treba poročati. Približno 65 milijonov ljudi se oskrbuje z vodo iz majhnih sistemov.

„Oskrba“ v smislu Direktive ne pomeni „dostopa“ do javnega omrežja oskrbe z vodo¹⁰. Eurostat je zbral podatke o „deležu prebivalstva, ki je priključen na javno oskrbo z vodo“¹¹, glej preglednico 1 na koncu poročila. Zaradi prostovoljne narave poročanja ta zbirka kaže pomanjkanje podatkov in ne omogoča izračuna vsote/povprečja EU.

Viri neobdelane vode

Sistemi za oskrbo z vodo se v EU napajajo predvsem s podtalnico in površinskimi vodami, vključno z umetnimi rezervoarji. Vodni viri posameznih držav članic se močno razlikujejo. Pregledi so bili predloženi v prejšnjih poročilih¹², zbira pa jih Eurostat¹³. Med velikimi in majhnimi sistemi za oskrbo z vodo se pojavljajo velike razlike v deležu, pri čemer je za majhne sisteme značilen znatno večji delež podzemnih vodnih virov (84 %).

Onesnaženje podtalnice, zlasti s snovmi, ki jih je težko odkriti, kot so npr. pesticidi, in onesnaženje površinskih voda, na katerega čedalje bolj vplivajo podnebne spremembe (poplave, ekstremne padavine, prelitje meteorne vode), lahko predstavlja težave, ki se prenesejo na pitno vodo. Usklajeno spremljanje podtalnice in pitne vode, skupaj z uvedbo ukrepov za blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, bi ugodno vplivalo na varno pitno vodo.

2.2. Kakovost pitne vode

Direktiva o pitni vodi določa minimalne zahteve glede kakovosti vode, da se zagotovi, da je pitna voda varna za prehrano ljudi. Direktiva opredeljuje mikrobiološke in kemijske parametre, ki bi lahko pomenili tveganje za zdravje ljudi, kadar koncentracije presegajo določene mejne vrednosti. Direktiva za vsak parameter določa največje dovoljene

⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/reporting_en.html;

<https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>.

⁹ Veliki sistemi so posamezni sistemi za oskrbo z vodo, ki v povprečju presegajo 1 000 m³ dnevno ali oskrbujejo več kot 5 000 oseb; majhni sistemi za oskrbo z vodo dosegajo vrednosti pod 1 000 m³ ali oskrbujejo manj kot 5 000 oseb

¹⁰ Člen 345 PDEU obvezuje EU, da ostane nevtralna v zvezi z lastninskopravno ureditvijo za vodo. Zato ta dokument ne obravnava vidika fizične pravice do „dostopa“ do vode.

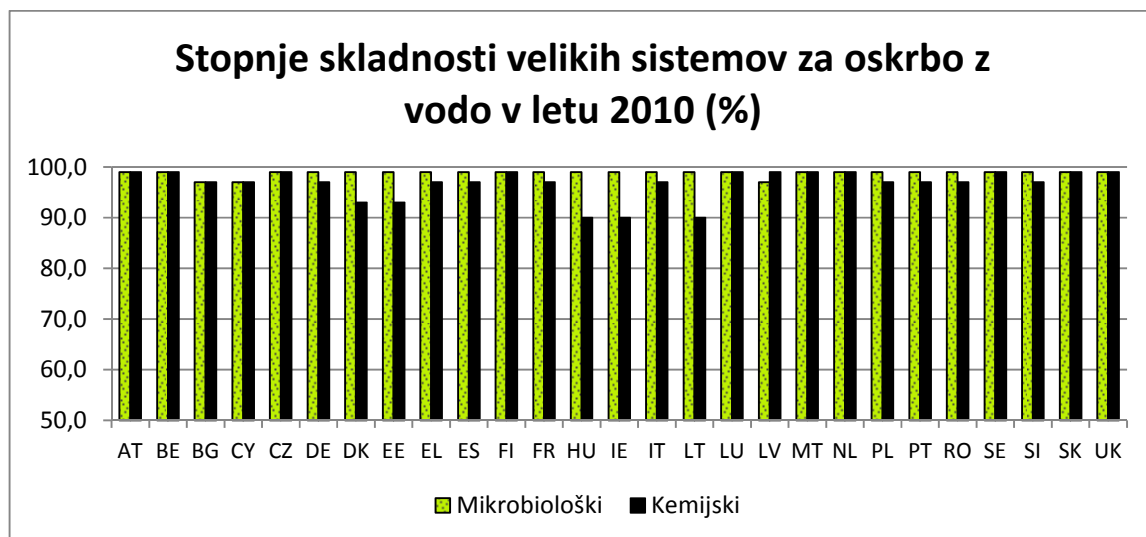
¹¹ http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=env_wat_pop&lang=en.

¹² <https://circabc.europa.eu/sd/a/b580866d-8eb7-4937-9a97-d3d3485d046e/2005-2007%20SynthesisReport.pdf>.

¹³ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Water_statistics.

vrednosti koncentracij, ki jih je treba upoštevati. Poleg mikrobioloških in kemijskih parametrov direktiva opredeljuje tudi indikatorske parametre, ki kažejo na morebitno tveganje za zdravje ljudi in ki zahtevajo popravne ukrepe samo, če nadaljnja preiskava potrdi tveganje za zdravje ljudi.

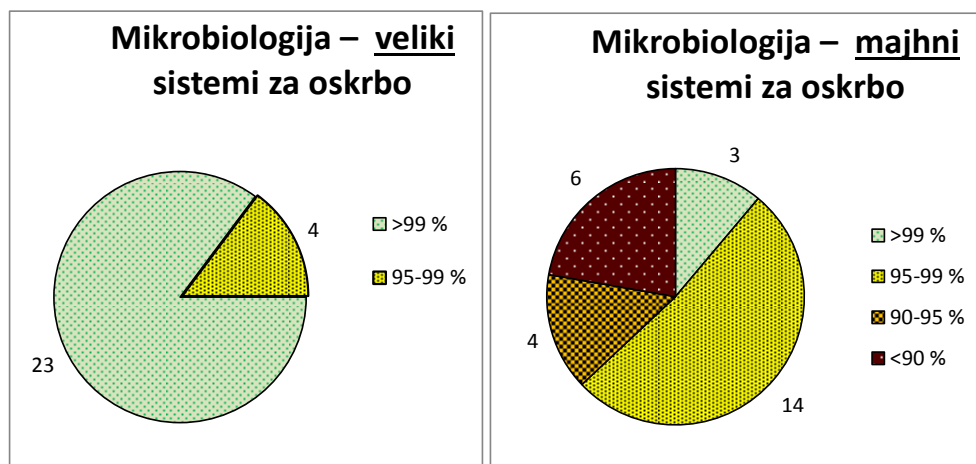
Sporočeni podatki o teh parametrih kažejo, da je kakovost pitne vode v EU v splošnem zelo dobra. Tudi splošni trend je pozitiven. Pri velikih sistemih za oskrbo z vodo so v veliki večini držav članic stopnje skladnosti mikrobioloških in kemijskih parametrov med 99 % in 100 %. Za tistih nekaj držav članic, v katerih so stopnje skladnosti nižje od 99 %, bodo zahtevani poostreni ukrepi, da bi zagotovili, da lahko vsi državljani, ki se oskrbujejo iz zadevnih velikih sistemov, varno uporabljajo pitno vodo.

Slika 1: Povzetek pregleda – stopnje skladnosti mikrobioloških in kemijskih parametrov v državah članicah

Podrobnejše številke so navedene v preglednici 1 na koncu poročila.

Pri majhnih sistemih za oskrbo z vodo pa je slika bolj raznolika. Za mikrobiološke parametre so bile zabeležene nižje stopnje skladnosti in le tri države članice so dosegle stopnje skladnosti med 99 % in 100 %. Analiza stopenj skladnosti mikrobioloških parametrov kaže, da je skladnost pri majhnih sistemih za oskrbo z vodo znatno nižja kot pri velikih sistemih.

Slika 2: Stopnja skladnosti – mikrobiologija, število držav članic

Pri kemijskih parametrih za majhne sisteme je bila zabeležena podobno visoka stopnja skladnosti kot pri velikih sistemih. Na nekaterih območjih za oskrbo z vodo so poročali o problemih z nitrati, nitriti in arzenom ter v manjši meri z borom in fluoridi. Tako so bile na primer leta 2010 za več kot 1 000 majhnih sistemov za oskrbo z vodo ugotovljene koncentracije nitratov, ki presegajo predpisane vrednosti (glej tabelo 1 na koncu poročila). Stopnje skladnosti za indikatorske parametre kažejo, da je bila na splošno učinkovitost majhnih sistemov za oskrbo z vodo nižja kot pri velikih sistemih.

Ocena sporočenih podatkov o majhnih sistemih je pokazala, da nekatere države članice težko varno upravljajo majhne sisteme za oskrbo z vodo. To bi lahko prizadelo od 11,5 do 15,5 milijona ljudi. Vendar pa bi za ocenitev kakršnega koli konkretnega tveganja za zdravje državljanov potrebovali več informacij in podrobno oceno o tem, kako se upravlja te majhne sisteme.

Zaskrbljenost v zvezi z majhnimi sistemi za oskrbo z vodo je izrazil tudi 7. okoljski akcijski program¹⁴, ki poziva k okrepljenim prizadevanjem pri izvajanju direktive, zlasti pri majhnih sistemih za oskrbo z vodo.

Kot prvi korak je Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami pripravila „akcijski načrt“ – dokument, ki določa najboljše prakse za izvajanje ocen tveganja za majhne sisteme za oskrbo z vodo, ki bo kmalu na voljo na spletni strani GD za okolje¹⁵. Ker to zadeva na milijone državljanov EU, bi si bilo treba nadalje prizadevati za izboljšanje oskrbe z visokokakovostno vodo, zlasti v oddaljenih in podeželskih območjih.

Podatki iz držav članic kažejo, da države članice v primeru incidentov in neupoštevanj standardov kakovosti na splošno sprejmejo popravne ukrepe v ustreznem odzivnem času. V zvezi z mikrobiološkimi parametri so ukrepi vključevali izboljšanje obdelave in čiščenja kontaminiranih delov javnega sistema distribucije. Pri kemijskih parametrih pa so se napake odpravljale z boljšo kmetijsko prakso, kondicioniranjem ali čiščenjem vode, spremembo izvirske vode ter zagotavljanjem informacij javnosti.

2.3. Spremljanje in obveščanje

Direktiva od držav članic zahteva, da zagotovijo redno spremljanje kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi. Toda pristopi spremljanja se med državami članicami in celo med različnimi območji za oskrbo z vodo v posamezni državi članici razlikujejo, kar povzroča različne ravni in različno razpoložljivost podatkov spremljanja. To ne pomeni nujno, da gre za neizpolnjevanje pravnih zahtev, saj direktiva omogoča prilagojene programe spremljanja, ki so odvisni od posebnih značilnosti posameznega območja za oskrbo z vodo. Analiza pa kaže, da je treba ponovno pregledati in racionalizirati trenutne pristope k spremljanju, zlasti ob upoštevanju pristopa SZO za načrt varne oskrbe z vodo, ki temelji na oceni in upravljanju tveganja¹⁶.

Za obravnavanje vprašanj spremljanja in učinkovitosti držav članic pripravlja Komisija t. i. „strukturiran okvir za izvajanje in informacije“, s katerim vzpostavlja sisteme na nacionalni ravni, ki aktivno razširjajo informacije o tem, kako se izvaja okoljska zakonodaja EU. Te informacije se nato združi, da se ustvari pregled na ravni EU. Zahteva direktive, da so potrošnikom na voljo aktualne informacije o kakovosti pitne

¹⁴ Sklep 1386/2013 Evropskega parlamenta in Sveta.

¹⁵ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/small_supplies_en.html.

¹⁶ <http://www.euro.who.int/en/health-topics/environment-and-health/water-and-sanitation/country-work/ensuring-drinking-water-safety-through-water-safety-plans>.

vode, bi prav tako lahko bila vezana na tak informacijski okvir in izboljšana v tem kontekstu. Podatki o pitni vodi bi lahko bili tudi bolj jasno povezani z Evropskim informacijskim sistemom za vode (WISE), ki zajema širok nabor podatkov in informacij, zbranih v okviru institucij EU.

2.4. Odstopanja

Direktiva dovoljuje odstopanja od standardov kakovosti za pitno vodo pod izredno strogimi pogoji in za omejeno obdobje. Taka odstopanja ne smejo predstavljati možne nevarnosti za zdravje ljudi in se lahko uvedejo le, če oskrbe s pitno vodo na zadevnem območju ni mogoče vzdrževati na drug sprejemljiv način. Odstopanje ne sme presegati obdobja treh let. Toda kadar država članica meni, da je potrebno daljše obdobje odstopanja, lahko odobri drugo odstopanje za obdobje največ treh let, pri čemer mora Komisiji sporočiti svoje razloge za tako odločitev. V izjemnih primerih lahko država članica Komisijo zaprosi za tretje odstopanje. Komisija bo v tem primeru podrobno ocenila zahtevek in lahko zahtevek bodisi zavrne bodisi odobri odstopanje za obdobje največ treh let.

Komisija je doslej odobrila številna tretja triletna odstopanja, in sicer Češki, Italiji, Madžarski in Nemčiji. Odstopanja so se nanašala predvsem na parametre nitratov in nitritov, fluoridov, bora, arzena in niklja. Zavrnila je en zahtevek za odstopanje, in sicer Estoniji. Dodatne informacije so na voljo na spletni strani GD za okolje¹⁷. Komisija išče primerne načine za zagotavljanje pravilnega izvajanja s tem povezanih odločitev.

Če se ne uporabljajo preudarno, bi odstopanja in druge možne izjeme v izrednih okoliščinah lahko ogrozile dosledno izvajanje direktive v celotni EU. Komisija meni, da je trenutni režim odstopanj državam članicam omogočil dovolj časa, da zagotovijo izpolnitev standardov kakovosti za pitno vodo. Komisija meni, da se ne bi smela odobriti nobena nova odstopanja glede standardov kakovosti za pitno vodo za obstoječe sisteme za oskrbo z vodo z izjemo primerov novih, nepredvidenih virov onesnaženja ali po uvedbi standardov za nove parametre ali poostitvi standardov kakovosti za pitno vodo za obstoječe parametre. Pri novih sistemih oskrbe bi bila odstopanja mogoča le pod strogimi pogoji, ko je vire onesnaženja mogoče sanirati v sprejemljivem časovnem okviru in v primeru, ko ni nobene možne alternative za nov sistem oskrbe.

2.5. Izzivi

Politika EU glede pitne vode je v zadnjih desetletjih prispevala k razvoju visoke kakovosti pitne vode v celotni EU. Vendar pa bodo za ohranitev teh standardov visoke kakovosti in za obravnavo posebnih preostalih izzivov morda potrebne nadaljnje prilagoditve pravnega okvira EU.

Narava majhnih sistemov za oskrbo z vodo se bistveno razlikuje od velikih sistemov. Ti sistemi imajo majhen obseg in so pogosto nameščeni na podeželskih in oddaljenih območjih, kar zahteva pristope upravljanja, ki upoštevajo posebne razmere na teh področjih. Sedanja direktiva o pitni vodi se osredotoča predvsem na velike sisteme. Dodajanje posebnih določb za majhne sisteme, vključno z obveznostjo poročanja, bi pomagalo zagotoviti učinkovito upravljanje majhnih sistemov, ki temelji na oceni tveganja, in omogočilo boljše spremljanje kakovosti pitne vode na majhnih območjih. To bi prispevalo tudi k izboljšanju dostopa do varne pitne vode, zlasti na oddaljenih

¹⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/derogations_en.html in na spletišču CIRCABC.

območjih, in k boljši razpoložljivosti informacij o kakovosti pitne vode za javnost in deležnike.

Trenutni seznam parametrov in pripadajoče vrednosti parametrov ter zahteve za spremljanje in analizo bo morda treba prilagoditi glede na tveganja, povezana z novimi onesnaževali ter znanstvenim in tehnološkim napredkom. Ta seznam bo morda treba dopolniti z novimi onesnaževali, kot so nekateri proizvodi, ki se uporabljajo v kmetijstvu in industriji, vključno s farmacevtskimi izdelki. Metodologije spremljanja in tehnične zahteve za analizo parametrov bi morale upoštevati najnovejše metode in tehnike, vključno s pristopi, ki temeljijo na oceni tveganja, da se omogoči čim bolj uspešen in stroškovno učinkovit nadzor kakovosti, tako glede postopkov čiščenja v obratu za obdelavo kot tudi glede distribucijskega omrežja vse do pipe in vključno z njo. Okvir EU bi bilo treba oceniti na podlagi posodobljenih smernic SZO o tej zadevi. Morda bodo potrebni tudi posebni ukrepi za zmanjšanje izgub iz vodovodnih omrežij. V približno polovici držav članic se več kot 20 % čiste pitne vode izgubi v vodovodnem omrežju, preden doseže pipe potrošnikov, medtem ko je v nekaterih državah članicah ta delež celo 60 %.

Pomembno je, da ima javnost dostop do informacij o kakovosti pitne vode. Čeprav so te informacije pogosto na voljo na nacionalnih spletnih straneh, pa večinoma niso posodobljene in so težko razumljive. Večina držav članic ne uporablja podrobnih zemljevidov ali druge državne podpore. Trenutna ureditev poročanja Komisiji ne zagotavlja ustreznih in pravočasnih informacij za pripravo temeljitega povzetka razvoja kakovosti pitne vode v Evropski uniji. Zato Svetu, Evropskem parlamentu in javnosti težko redno zagotavlja posodobljene informacije o politiki in kakovosti pitne vode na ravni EU. Poleg tega se način zbiranja, obdelave in sporočanja podatkov razlikuje v posameznih državah članicah EU, zato je težko primerjati razmere v različnih državah članicah glede njihove uspešnosti in skladnosti z direktivo. Spremenjen oziroma nov koncept poročanja bi lahko olajšal pregledno razširjanje podatkov in upravljanje z njimi tako na nacionalni ravni kot tudi na ravni EU. Tudi primerjalna analiza kakovosti pitne vode bi lahko omogočila enostavnejšo interpretacijo in vizualizacijo podatkov o kakovosti vode za celotno EU ter boljšo primerjavo kakovosti vode in trendov med različnimi državami članicami.

3. ZAKLJUČKI

Analiza potrjuje, da je direktiva o pitni vodi prispevala k visoki kakovosti pitne vode v EU, kar je razvidno iz visokih stopenj skladnosti s standardi za kakovost pitne vode.

Čeprav je izvajanje zadovoljivo in je bil na številnih področjih dosežen napredek, pa so bila ugotovljena naslednja vprašanja in izzivi:

1. **Izboljšati bi bilo treba oskrbo z visokokakovostno vodo, zlasti na oddaljenih in podeželskih območjih.** Majhni sistemi za oskrbo z vodo na teh območjih zahtevajo posebne strategije upravljanja na podlagi ocene tveganja in v tem okviru bi bilo treba preučiti vlogo direktive o pitni vodi.
2. **Strategije na podlagi ocene tveganja** za upravljanje velikih sistemov za oskrbo z vodo bi omogočile bolj stroškovno učinkovito spremljanje in analizo parametrov v povezavi z ugotovljenimi tveganji ter zagotovile boljše jamstvo za varovanje zdravja ljudi. Metodologije za spremljanje in analizo bi morale **odražati najnovejša znanstvena in tehnološka spoznanja.**

3. Nove znanstvene podatke o kemičnih in drugih parametrih v zvezi s **seznamom parametrov za pitno vodo bi bilo treba obravnavati** v skladu s tekočo revizijo smernic SZO za pitno vodo, ki vključujejo nova onesnaževala.
4. Treba bi bilo uporabiti sodobne informacijske tehnologije in lažji **dostop do okoljskih informacij**, da se zagotovi več najnovejših informacij za potrošnike ter preuči, kako povezati različne podatke o spremljanju s poročanjem in obveščanjem potrošnikov.
5. Časovni okviri izvedbe in mehanizmi odstopanja so zastareli, zato bi bilo koristno opraviti **splošno posodobitev in revizijo**.

Javno posvetovanje na ravni EU bo prvi korak k nadaljnji poglobljeni oceni zgoraj omenjenih izzivov in načinov, kako bi jih bilo najbolje obravnavati. Poleg tega se lahko v okviru posvetovanja opredelijo tudi dodatna vprašanja, ki jih je treba rešiti, da bi zagotovili in dodatno izboljšali visoke standarde za kakovost pitne vode po vsej EU.

Podatkovni list – izvajanje direktive o pitni vodi (98/83/ES) v letu 2010

Število območij za oskrbo z vodo

- 96 388 območij za oskrbo z vodo v EU, ki oskrbujejo približno 474 milijonov ljudi
- 11 233 velikih sistemov za oskrbo z vodo, ki oskrbujejo 317 milijonov ljudi
- 85 559 majhnih sistemov za oskrbo z vodo, ki oskrbujejo 65 milijonov ljudi (na podlagi prostovoljne raziskave)

Kakovost pitne vode – veliki sistemi za oskrbo

Za to poročilo se je smatrala popolna skladnost z vrednostmi parametrov, če je bilo skladnih več kot 99 %¹⁸ analiz.

Mikrobiološki parametri

Stopnje skladnosti za velike sisteme za oskrbo so v vseh državah članicah višje od 95 %, 23 držav članic pa je doseglo popolno skladnost (99–100 %). Le Bolgarija, Ciper, Madžarska in Latvija niso dosegle tako visoke ravni.

Kemijski parametri

Stopnje skladnosti so bile visoke, vendar nekoliko nižje od tistih za mikrobiološke parametre. Vse države članice so poročale o stopnjah skladnosti nad 90 %, razen 3 držav članic – Madžarska (parameter arzena), Irska (parameter trihalometana¹⁹) in Litva (parameter fluorida).

Indikatorski parametri

Sedem držav članic je doseglo najvišje možne stopnje skladnosti (99–100 %), medtem ko so bile v desetih državah članicah nad 95 %. Preostalih 10 držav članic je doseglo stopnje skladnosti med 90 % in 95 %. Danska (koliformne bakterije), Madžarska (amonij), Latvija (sulfat) in Malta (klorid in natrij) so imele za te parametre stopnje pod 90 %.

Kakovost pitne vode – majhni sistemi za oskrbo

Mikrobiološki parametri

Stopnje skladnosti so bile nižje kot pri velikih sistemih za oskrbo, saj so zgolj tri države članice (Estonija, Malta in Švedska) poročale o več kot 99-odstotni stopnji skladnosti. 95–99 % skladnost vzorca je bila ugotovljena za 14 držav članic, 90–95 % za 4 države članice (Bolgarija, Ciper, Italija, Združeno kraljestvo) in pod 90 % za 6 držav članic (Danska, Grčija, Litva, Poljska, Romunija, Slovenija).

Kemijski parametri

Skladnost majhnih sistemov za oskrbo z vodo je bila podobna kot pri velikih sistemih.

Indikatorski parametri

Do slabih rezultatov je prihajalo zaradi koliformnih bakterij, bakterije *Clostridium perfringens*, železa, mangana, amonija in vrednosti pH. Številne države članice so uspele doseči stopnje uspešnosti nad 95 %; vendar pa so se v nekaterih državah članicah pojavljale velike težave.

¹⁸ 1-odstotno odstopanje je sprejemljivo zaradi stopnje negotovosti in incidentov (npr. napake pri vzorčenju ali analizi), ki se pojavijo; poleg tega so stopnje skladnosti izražene v razponih, ker gre večinoma za časovno omejene prekoračitve. Rezultati niso v celoti primerljivi zaradi razlik v metodah vzorčenja in spremljanja ter zaradi pomanjkanja standardiziranih pristopov, vendar pa podatki nudijo dober pregled razmer v EU.

¹⁹ V zvezi s kemijskim parametrom vsota trihalometanov je direktiva do decembra 2008 dovoljevala odstopanje od mejne vrednosti, navedene v delu B Priloge I (do 150 mikrogramov/l od 100 mikrogramov/l).

Preglednica 1: Pregled podatkov za vsako državo članico (OOV = območje za oskrbo z vodo)

DČ	Št. velikih OOV	Št. majhnih OOV	Št. prebivalcev, priključenih na javno oskrbo z vodo (leto) Vir: Eurostat	Mikrobiologija Skladnost vzorca %		Kemikalije	
				Veliki (slika 1)	Majhni	Veliki: Skladnost vzorca % (slika 1, (x) na sliki 1 = 90 %)	Majhni: Primer: Nitrat, število neskladnih OOV
AT	260	4 570	95,05 (2008)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	20
BE	225	522	99,9 (2009)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	3
BG	196	2226	99,2 (2011)	95–99 %	90–95 %	95–99 %	349
CY	20	268	100 (2011)	95–99 %	90–95 %	95–99 %	1
CZ	283	3870	93,5 (2010)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	?
DE	2283	5873	99,3 (2010)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	12
DK	252	2071	97 (2002)	99–100 %	< 90 %	90–95 %	4
EE	25	1115	80 (2009)	99–100 %	99–100 %	90–95 %	–
EL	177	713	94 (2007)	99–100 %	< 90 %	95–99 %	20
ES	928	7907	100 (2010)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	–
FI	158	697	91 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	
FR	2487	18363	99,4 (2001)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	381
HU	275	2731	100 (2011)	95–99 %	95–99 %	< 90 % (x)	10
IE	241	1920	85 (2007)	99–100 %	95–99 %	< 90 % (x)	9
IT	1046	3977	–	99–100 %	90–95 %	95–99 %	6
LT	65	1734	75 (2011)	99–100 %	< 90 %	< 90 % (x)	1
LU	43	154	99,9 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	1
LV	29	1145	–	95–99 %	95–99 %	99–100 %	
MT	12	7	100 (2011)	99–100 %	99–100 %	99–100 %	
NL	209	250	100 (2010)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	–
PL	970	8839	87,6 (2011)	99–100 %	< 90 %	95–99 %	–
PT	362	3176	96,9 (2009)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	28
RO	310	5398	56,5 (2011)	99–100 %	< 90 %	95–99 %	133
SE	182	1486	87 (2010)	99–100 %	99–100 %	99–100 %	–
SI	78	899	–	99–100 %	< 90 %	95–99 %	4
SK	95	957	86,9 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	11
UK	22	4691	–	99–100 %	90–95 %	99–100 %	109